

ՕՐԱԳԻՐ ՁՄԻՒՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱՐԻ ՏԱՐԻ

ՁՄԻՒՌՆԻԱ ՇԱԲԱԹ 9 ՅՈՒՆԻՍԻ 1860

ԹԻՒ 627

ՁՄԻՒՌՆԻԱ, 9 ՅՈՒՆԻՍԻ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Սիկիլիայի ապստամբութիւնը, որ այս օրս ունի փառաւոր յաղթանակաւ պսակուած է, օր ըստ օրէ կը զօրանայ. կը կարգադրուի և խիստ հաւանականաբար Նաբոլի մէջ ևս պիտի մտնայ: Մեծահամբաւ Կարիպալտի քաջ և իմաստուն զօրապետը՝ իւր զինուորական կարգադրութիւնները միշտ ծածուկ կը պահէ: Կամ լաւ ևս է ըսել իւր թշուառները խաբէրու մեծ յաջողութիւններով: Այսինքն այսինչ կեղծ շարժումներ մը թշուառներ կարծես կուտայ թէ այսինչ քաղաքի վերայ պիտի յարձակի: Ինքը ուրիշ կողմէ կը քաշէ և ուրիշ քաղաքի վերայ կը յարձակի: Վստիւրոյ թէպէտեւ այժմ խօսք մը չկայ Նաբոլիի վերայ քաշելու, այսուամենայնիւ շատեր կը կարծեն թէ յիշեալ զօրապետին գիտաւորութիւնը այս մայրաքաղաքին ազատասէր ժողովրդեանը օգնութեան հասնել է: Իւր տարակոյս չկայ թէ յաջողութիւնը ուղեկից պիտի ըլլայ Կարիպալտիին զօրացը, որոնք գրկաբաց պիտի ընդունեն Նաբոլիի ժողովրդէն:

Նաբոլիի վեհափառ թագաւորը այս ազագայ եղելութիւնները գուշակելով. փութալու, իւր հպատակաց սիրտը շահելու համար, յետագայ յայտարարութիւնը հրատարակելով, որով սահմանադրական ազատ հաստատութիւններ և ընդհանուր անկախութիւնը կը շնորհէ:

ԱՐԲՈՒՆԻ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Յանկալով մեր վեհափառական բարեսէր կամարը երեւել ապացոյց մը առ մեր ամենասիրելի հայտակար, որչեցիկը սահմանադրական և ազատասիրական հաստատութիւններ շնորհել և կարգադրել մեր տէրութեանը մէջ, համեմատ խաղաղան և ազգային սկզբանց:

ՔԱՂԱՔԱՐԻ ՏԱՐԻ

ՀԻՒՍԻՍԵՓԵՍԻՆ

ԱՌ ՃԱՐԱՐԻՏ ԱԶԳԱՍԵՐՍ

Շարունակութիւն: (1)

Եւ դժբա կը գտնուէին շուտով, միայն թէ անգի հայրենասէր բանագէտ մարդիկը գտնուէին քաջութեամբ, եռայն հոգով, ժողովի իւրեանց բարոյական զօրութիւնները մի ազգասիրական ընկերութեան մէջ և պատուի առ պարէզ բանային ազգի շնորհալից երեսասարգ ներքի առջն: Օրհնաբերութեամբ պիտի է սիրտանի ամենայն ազգայնութիւն, զորանքի յանձնառութեամբ պիտի է գնդի ամենայն ազգային յառաջադիմութիւն, աշխարհաշինութիւնը ինքն ըստ ինքեան կարող չէ յառաջանալ: Դժբա զըս է, ազգերն են որոնց հայրենասիրական աշխատութեամբ յառաջ է գնում աշխարհը օրէ օր բարեկարգ վերել, ազնուանալով, կոտորեալ գառնալով: Ինքն ըստ ինքեան կարող են այն անգիւր լոյսի մշակութունով և փշրով, բայց օգտուելով բանալարը, բարեբերութեանը կարող են միայն աճել և պիտանի ընել մարդկութեանը, մարդկային ազգի մշակութեամբ:

(1) Տես նախնից թիւը:

այս կերպիւ կուգենք երաշխաւորել վստահ պազային զապահովութիւնը և զբարօրութիւնը, նմանապէս ևս քան զեւսնեղմիկ միշտ զկապերը որ կը միաւորեն զմեզ ընդ ժողովրդաց, յանձնելոց ի յախախնամութեան ի հոգս կառավարութեան մերոյ:

Այս նպատակաւ, հետեւեալ որոշումները ըրինք և կարգադրեցինք:

1. Բնդհանուր անկախութիւնը կը շնորհենք ամեն քաղաքական յանցանաց համար, որ գործուեցան մինչև ցայսօր:

2. Տոն Նոյնիսի (Երեւելի) տապալտին յանձնեցինք, որ նոր պաշտօնէից ժողով մը կազմէ. և այս ժողովը, որչափ որ կարելի է, շուտով պիտի շարադրէ Սահմանադրութեան յօդուածները ի վերայ հիմանց ազգային և իտալական սահմանադրութեանց:

3. Համաձայնութիւն մը պիտի հաստատուի Սարոնիայի վեհափառ թագաւորին հետ վստահ հասարակաց օգտից այս երկու տէրութեանց, ի մէջ Իտալիոյ:

4. Յետայսորիկ մեր գործչիւր պիտի ըլլայ խաղաղան ազգային եռազոյս գործչիւր, երեք կտորով ուղղահայեաց առ եզերտու, որուն մէջ տեղը պիտի տեսնուի մեր հարստութեան զինանշանները:

5. Իսկ Սիկիլիային համար, նմանօրինակ ազատասիրական սահմանադրութիւններ պիտի շնորհենք, որպէս զի այս կղզւոյն կարօտութիւնները լցուին, և մեր թագաւորական ցեղին իշխաններէն մէկը մեր փոխարքայի պիտի ըլլայ:

ԻՄԻՒԼԵ. 25 Յունիս 1860:

(Սարաբիւր) ՔԱՂԱՔԱՐԱ:

Այս յայտարարութիւնը շատ ցրտութեամբ ընդունուեցաւ: Ըստ որում ժողովուրդը ամենին հաւատարմութիւն չունի իւր թագաւորին խոստումները վերայ: Վստիւրոյ 1848 ին խաղաղութեամբ և հոգաբարձութեամբ:

Հիւսիսափայլը երկու երկար տարի արդէն օր ու ցերեկ աշխատելով իւր ազգի դատարարականութեան վերայ, լուսափայլ է կացուցել նորա առաջն մի քանի շատ հարկաւոր ինքիւններ որ մինչև այժմ մնացած էին մի անթափանցիկ մթնոթեամբ պատած: Դարաւոր փորձերի ծառապելով ճեղքելով ներքե մտել Հայոց կեանքի խառնուրդ մէջ, և սքըռելով տառապանքներ է այն առաջադրեց որ մինչև այժմ խառնափառութեամբ բազմաթիւ մի խոստ, որի մէջ ոչինչ բան կարելի չէր ընել: Այդ ընդհանուր խառնափառութեամբ որ միշտ ոտքի վերայ պահպանել շահաւէտ էր մի տեսակ անբարոյական մարդերի ընկերութեան, ազգի մէջ, ըստ որում դժբա ապրումնին ազգի հիւանդ որպիսութեանց, օրէ օր փարատուումէ և պիտի է փարատուի ի սպառ: Բզբի աչքերը սկսել են բացվիլ արդէն, նա կարող է այժմ ճանաչել իւր թշուառն ու բարեկամը, որոշել միմեանցից իւր բարի ու չարը: Այն, գեռ ևս կան Հայերի մէջ մի տեսակ մարդիկ, որ ոչինչ մտաւոր չեն և ոչինչ ուսել չեն: Դժբա համար զմեզ է անցել ժամանակը, բայց ներկայ ժամանակիս չհասկացողութիւնը կորուստ կը բերէ զոցս, ինչպէս արդէն բերում է, գայլը տանելով ոչնչալը, ըստ որում հովիւը քնած է մնացել, ըստ

վստիւրոյ ժամանակը, իւր հայրը, Ֆերոնիան, տոն երկրորդն ալ ազատասիրական սահմանադրութիւն մը շնորհեց. սակայն վստիւրոյ անցնելուն պէս, իւր խօսքը ետ առաւ և տուած սահմանադրութիւնը ջնջեց: Սուտի տահաւտալի բան մը չէ ամենին: որ այժմեան թագաւորն ևս իւր հանգուցեալ հորը օրինակին հետեւի: Թէպէտեւ այժմ զիւրին չէ, որովհետեւ ժամանակը փոխուած է, և 1860 ամիս մէջ կարգիմք:

Յունիսի 11-23 ին օրը զինուորական մեծ հանգէս մը եղաւ ի յանուն Հայոց-Բարբ հրապարակը: Եւ 20 հազար կամաւոր զինուոր, առաջնորդութեամբ իրենց պաշտօնատարաց, վեհափառ թագաւորին տալեկն անցան: որ փառաւոր հանգիստի եկած էր այս նորահաստատ ազգային զօրաց բանակը աչքէ անցնելու: Կը հաստատուէ թէ 200 հազարի չափ ժողովուրդ կար, որ Նոյնիսի ամեն կողմէն եկած էին այս զինուորական փառաւոր հանդէսը տեսնելու:

Նոյնիսի, ի պաշտօնականութիւն իւր հայրենաց, առայժմ 140 հազար ազգային կամաւոր զինուոր պատրաստուած է. և որ ըստ օրէ այս թիւը աւելնալու վերայ է:

Ինչո՞ւ համար կ'ըսեն այս մեծամեծ պատրաստութիւնները:

Վստիւրոյ Նոյնիսի վստահութիւն, չունի Գաղղիացոց կոյսեր վերայ:

Նոյնիսի և Գաղղիացի նաւատորմիկները Չինաստանի Չուզան կղզւոյ տիրեցին առանց ընդդիմութիւն մը գտնելու ի կողմէն Չինացոց: Այս զինուորական գործողութեամբ, կրնէ մեղքը օրագրողը, Չինացոց գէմ պատերազմը արդէն սկսած կը համարուի:

Գաղղիացոց կայսեր հորեքօրը բարձրապատի լիւրով Նաբոլիէն իշխանին յաղաղականութեան հանգէսը սրտաբոյ կարգի շքեղութեամբ կատարեցաւ Փարիզի մէջ ի 21 յունիսի անցելոյ: Այս փոխ և փառաւոր հանգէսը, որուն ներկայ էին անհամար ժողովուրդ, ևս

որում երկար դարերով անհոգ է եղել զատիտական իւր ոչնորը և բարոյական ամուր կապերով կապել նորան իւր տան հետ: Հիւսիսափայլը իւր ճշմարտաբարդ բերանով լուսաւորել է հասարակաց կարծիքը և պատրաստել է ժողովրդի մէջ մի բարոյական գաղափար որ այսօր կարող է իւր այժերը բաժանել իւր օղի ներկից ճանաչել իւր ձախակողմեանը և իւր աշխարհականը, որ այսօր ունի ինքը իւր սեփական գաղափարութիւնը: Թող ընդ գառն ևս շատ մանուկ և գեռահաս թող գեռ ևս հազար անգամ գայթակղվի դա, մարդիկ ճանաչարհից, բայց ամենին կորուսանել ճանաչարհ, գէպ ի յետ գնալ կարող չէ այսուհետեւ: Ժողովրդի աչքի առաջն դրած են արդէն ճշմարտութեան հիմքերը, խայտառակված են խաբեբայութեան մեքենայը, նորան ցոյց են տուած այն փորձերը որ եւրոպական մարդկութիւնը իւր կրթութեան ընթացքի մէջ արել է նորան աւանդած են այն ծանր խորհրդաւոր ըրաւները որ տալիս է համաշխարհական պատմութիւնը: Այնի մետաղ հաւարակ մետաղից որոշելու համար, տուել են նորա ձեռքը և ու պական փորձաբար, որ իմաստութեամբ գործ գնելով մեր Հայերը կարող են ազատ մտալ խաղաղութեանց: Թող այս բաները անախորժ ընեն իւր սատեւոց խաւարաւորական բուրն, բայց

առաւել փառաւորութեամբ ի պատճառս նոյն օրուան պայծառ և գեղեցիկ օդոյն :

Նաբոյի Վաղդիսցոյ գեղարանը, Սօսի Պրնիէ անուն, մօտեւ չորսուորս փրակորուեցաւ յիշեալ մայրաքաղաքին մէջ : Եղեռնագործ անձինք ոմանք, անշուշտ ի քաղաքական կրկն գրգռեալ, թաղէտօ փողոցին մէջ կապարածայր գաւազանով մը քանի մը ահագին հարուած տուին յիշեալ գեղարանին գլխոյն, որ նոյն տեղը ինկաւ մնաց : Եւ իմիջայնս պաշտօնը տարուեւ լալ՝ հարկաւոր եղած դարմանը եղաւ և վերջին լոյց նայելով, Սօսի Պրնիէին վերքը զգաւոր գետնու թիւն մը պիտի չունենայ ֆիզիկական, բայց տարակոյտ չիտ թէ, այս գեղքին բարոյական հետեւիլը ծանր է միշտ :

Հոռմէն հասած լուրերը կը ծանուցանեն թէ նոյն մայրաքաղաքին մէջ գրգռութիւնը օր օրտ օրէ աւելնալով վերայ է և հաւանականաբար շատ չանցած ծանր խռովութիւն մը պիտի ծագի :

ԳՆԵԼՆ ՅԵՈՒՐԻՍ

ՎՍԵՄԱՓԱՅԼ ՓՈՒԱՏ ՓԱՇԱՅԻՆ

Օգոստոսի 10-ը թուականը, որուն առատագուծ վիճակ սրտին մէջ վիշտ պատճառեցին ի բանանու արիւնահեղ զգաւոր գեղքերը, ցանկալով հաշտութիւնը և խաղաղութիւնը վերահաստատել Սարոնի երուն և Տրուքիս երուն մէջ, արտաքին կարգի կայսերական գործակալ կարգեց զՎսեմափայլ Փուատ փաշան և լիակատար իշխանութիւն տալով անոր ձեռքը, հրաման ըրաւ որ շուտով Մարիք երթայ, ինչպէս Փուատ փաշային վերադարձը, արտաքին գործոց պաշտօնը, կայսերական հրամանաւ Սալֆէթ Եֆէնիին յանձնուեցաւ :

Վսեմափայլ Փուատ փաշան յունիսի 30-ին հինգշաբթի օրը, զինի ընդունելոյ իւր ծովեղերեայ ապարանքը գլխաւոր գեղարանաց ալքէ լուծիւնը, և Օգոստոսի 10-ը թուականը ներկայանալով արքունի վերջին պատուերները ընդունելէ ետեւ, թաղիք անուն պատերազմական շոգենաւով ծամբայ ելաւ Պերութ երթալու : այս շոգենաւուն ուղղելից եղան երկու շոգեշարժ գործիք և երկու թնդանութիւն շոգենաւ, որոց մէջ բաւական զօրք և ամեն տեսակ պատերազմական պաշարներ գրուած են :

Փուատ փաշան տանող Ֆուէկաթին մէջ ևս 600 զինուոր կան, որոնցմով Մարիքաց զօրաբաժնին թիւը կը լեցուի : Եւ և այս զօրաբաժնին զինուորաց ամասկանները վճարելու

հարկաւոր եղած գումարը, նմանապէս քանի մը զինուորական վարժիկներ և բաղմամբ հրաջաներ յիշեալ շոգենաւով յաղարկեցան ի Վերութ :

Վսեմափայլ Փուատ փաշային հետ բաղմամբ քաղաքական պաշտօնատարներ կան, որոց գլխաւորներն են Վարդ Եֆէնի, Փրանք Եֆէնի, Եֆէնի Եֆէնի, Խուրշուտ Եֆէնի, մեթիւկաշի, Ռիֆաթ Եֆէնի, Տալի ճիւ Եֆէնի և այլն :

Աւրախ սրտիւ կը լսեմք թէ Վսեմափայլ Սրբազնատեք Վաթիկիոսին հրամանաւ, Մարիք տակաւին վիճակին առաջնորդութիւնը գերապատիւ Սիմեոնեանց Տէր Մեթիւկաթիոս կոպտին յանձնուեց է, որ ուսումնական, լեզուագէտ և բանիւրուն հոգեւոր հովիւ մը ըլլալով քաջայայտ եմք, թէ իւր սովորական ազգասիրութեամբ մեծ խնամք պիտի տան իւր հոգեւոր կառավարութեանը յանձնուած Հայազգի ժողովրդեան ուսումնական և բարոյական յառաջդիմութեանը վրայ :

Երգէն կ'իմանամք թէ իւր վիճակին մէջ գտնուած գաղաւթները, որչափ որ կարելի է, բարեկարգելէ ետեւ, Վալիէի մէջ ալ նոր վարժարան մը հաստատուի :

Բաց յայտնէ, յիշեալ Վերապատիւ Վաթիկիոսի թանգարան Հայոց Եֆէնի, անուամբ ամաստեք մը սկսեալ է հրատարակել տալ ի Վալիէի վիճակութեամբ, որուն վայրէջ հետեւալ տեղեկութիւնները կուտայ :

ՅԵՏԵՐԵՐՈՒԹԻՒՆ

Վսեմ ընթերցողաց յայտնի է որ ժամանակաւ պիտի տպուէր թանգարան Հայազգի անունով տետրակ մը նախ ի Պրնիս և ապա ի Սոսի Եֆէնիին : այսօր նոյնը կը յաջողէ մղի Մոտուած վիճակութեամբ տպել ի Վալիէի Մարիք տակաւին աշխարհքի մայրաքաղաքի մէջ, յոգուտ և ի շահ մեր ազգային ուսումնարանին : Մասնաւորապէս անուր փոխելով թանգարան Հայոց աշխարհին նորա նիւթերը պիտի լինին ազգային, պատմական, բանասիրական, և բարոյական : Եւ սոցա ամեն մէկը առանձին տետրակով պիտի տպուի :

Երգայինը ունի իւր մէջը Հայաստանի քաղաքաց, գաւառաց և մանաւանդ վանքերի ըստօրաբար թիւը, որոնք առաւել Հայոց մեծագործութեանը շնորհներն են :

Պատմականը՝ հայրենեաց հին ու նոր դէպքերը, ձեռագիր մատենից ծանօթութիւններ,

հազուադէպ կանգաւներ, նամակներ, և այլն : Բանասիրականին մէջ կը գրուին ազգիս քաղաքական վիճակին վրայ յօդուածներ, մանաւանդ ազգային գոտտարակութեան վրայ :

Բարոյականին մէջ՝ ընտիր ծառեր, առակներ, ոտանաւորներ և այլ սորանց նմաններ : Եւ ամենը պիտի լինին խմբագրութեամբ մեծագործութեամբ Վալիէի ազգային Եֆէնիանեանցարդոյ ուսումնականին Տիֆիսեցոյ :

Ի Վալիէի մէջ 22 մարտի 1860

Եֆէնի Եֆէնի Եֆէնի

Եֆէնի Եֆէնի

Ի պաշտօնէ եղած վիճակագրական ցուցակէ մը, զոր հասարակաց կրթութեան ժողովոյն անգամ մեծարգոյ Բարունակ պէյ բժիշկը շինած և հրատարակել տուած է Սալֆէ լուսագրոյն մէջ, կ'իմանամք որ Կոստանդնուպոլսոյ և իւր արուարձանաց մէջ, ընդ ամենայն Հայոց ազգային 42 դպրոց կայ թէ մանչերու և թէ աղջկանց համար : Եւ դպրոցաց մէջ 4376 աշակերտ և 1155 աշակերտուհի կը գտնուին : որ ամենը մէկ տեղ հաշուելով 5531 հոգի կ'ընէ :

Կոստանդնուպոլսոյ և իւր շրջակայ գեղերուն Հայոց թիւը կարծեմք թէ առնուազն հարիւր հազար հոգի կը հասնի, ուստի ըսելէ թէ հարիւրին 5 ու կէս կ'ընայ ուսանողաց թիւը :

Իզմիրի մէջ երկու ազգային վարժարան ունիմք՝ այսինքն Սոսի Սարիպէի վարժարանը որուն աշակերտաց թիւը 500 է : և Զաֆարի Եֆէնի վարժարանը, որուն մէջ 200 աշակերտուհի կայ : որ ընդ ամենը 700 հոգի կ'ընէ : Իզմիրի Հայազգի բնակչաց թիւը հազիւ թէ 5000 հոգի կը հասնի, ուստի ըսելէ որ հարիւրին 14 կ'ընայ ուսանողաց թիւը :

Եւ բազմաթիւութեան, ուշագիտ ընթերցող մը իսկոյն սա հետեւութիւնը պիտի հասնէ թէ Իզմիրի Հայոց մէջ աւելի ուսումնասիրութիւն կայ քան թէ Կոստանդնուպոլսոյ Հայոց մէջ : Սակայն այս հետեւութիւնը շնտակ չէ, և ուսանողաց թուոյն աւելի ընթացումը էական պատճառ մը ունի, որ է վարժարանաց ձրի ըլլալը : Եթէ քիչ կամ շատ վճարել հարկ ըլլար, տարակոյտ չունիմք թէ հիմալուան աշակերտաց և ոչ կէսը պիտի կրնայինք նշանակել :

Փարիզէն յունիսի 15 ամսաթուով յետաքայ տեղեկութիւնը կուտան :

Իզմիրի Սոսի Սարիպէի վարժարանին առաջին թարգման մեծարգոյ Սօսի Սարիպէի ուշագրութի մատուցանելով անդիւրեկան ձեռ

արեգակը կարող չէ խտարնել, եթէ բուն գիշերասէր է և խաւարի մէջ միայն կարող է գրտնել իւր օրը : Թող հազար աչք խաւարին, քան թէ արեգակի աչքը, շատ գեղեցիկ տեսութե պարսիկ Վաղդիս բանաստեղծը իւր Վարդաբանի մէջ :

Հիւրաւի, մինչեւ այժմ Հիւսիսափայլը ամենայն զօրութիւն գործ ղնելով, ամենայն ջանք և ճիգն թափելով աշխատել է լուսաւոր գաղափարներ տալ ազգին, տարածել մեր Հայերի մէջ ուղիղ գաղափարութիւն և հասկացողութիւն, հալածական առնել այն չար ասիական խաւարը, որ այդքան երկար թագաւորել է հայկական հոգու և սրտի վերայ : յիշաւի Հիւսիսափայլը ձգել է արդէն խմբը, կենդանութեան նիւթը որ զանազան տեղերում և զանազան մարդերի մէջ շարժուած է, եւ է գալիս և պէտք է պարզ վի և յստակ վի ժամանակ, բայց ցաւելի է ասել, որ այն սահմանը ուր ներս է մտել այդ շարժող և կերպաւորող խմբը, դեռ ևս շատ նեղ են, և մարմինը որ գտնուում է հոգեղէն ազգեցութեաններ տակ, անչափ ծոյլ ու դանդաղ է և ընդունում է իւր մէջ շատ փոքր կենսական նիւթեր : Երբ ընդհանուր անգրասիրութիւնը և անընթացեալ բարքը (թող ծակա մուտ խառնակիչներ ջանադրութիւնը) շատ դժուարացնում է լուսաւորութեան ընթացքը :

Փակումէ մատենագրութեան ճանապարհը և այդպէս անգործ է կացուցանում այն բարոյական զօրութիւնը որ կային ազգի մէջ : Վսեմայն պիտայք մարդկային կենսութիւն մէջ ծնանումէ և զօրանում է, եթէ կայ հարկաւորութիւն : հարցաւորները պարա մասին : Փարիկանտը կարող էր միայն պատրաստել վաճառելի նիւթեր, եթէ գիտեր թէ դրա պիտաւորութիւն գտնուելու էր ժողովրդի մէջ, եթէ նոյն իսկ ժողովրդի կարիքը քաջալերուէր ֆարիկանտին դարձ կատարել հասարակութեան համար, օգտել իւր ընկերին և օգուտ ստանալ նորանից : Բայց եթէ մի հասարակութիւն ոչինչ նիւթական կարիք չունի, եթէ նորան հարկաւոր չէր ոչ կերակուր, ոչ դրեւտ, ոչ յարմարութիւն կենսութիւն, ոչինչ վայելելութիւն, մի այլ պիտի հասարակութեան մէջ կարող չէր լինել ոչինչ երկրագործութիւն, ոչինչ վաճառականութիւն, ոչինչ ֆարիկանտի, ոչինչ ծարարութիւն : այնուհետեւ այդ հասարակութիւնը կարող չէր ևս ասվի մի քաղաքական ընկերութիւն, այլ պիտայ է լինել մի վայրենաբարոյ ժողովուրդ, անտուն և անթիւն, մերկ և անկարիք չըլլալ անտառների և անապատների մէջ, շատ շատ, պարապելով մի փոքր օրտորութեան, իւր քաղցը լցուցանելու համար : Բայց եթէ մարդկութեան մէջ ծնել են և յառաջ են գնացել արուեստը և ճարտարու

թիւնը, գոցա ծնող և յառաջացողից պատճառը եղել է միշտ հարկաւորութիւնը որ անմեղաբարոյ սկսանելով հասնել է մեր ժամանակներում այն նուրբ և բազմաժանանայ պիտայքներին, որ վայելապատեմեն մեր նիւթական կենսութե, ամենայն տեսակ յարմարութիւն հասուցանելով մեզ : Ինչ հրաշքեր յառաջացել է այդ հարկաւորութիւնը, մեր տունները և ապարանքները, այն ճարտարապետական մեքենայքը մանելու և հիւսելու այն կերպանքները որ սպասաւորում են մեր մերկութիւնը ծածկելու, մեր մարմինը զարդարելու վայելչապէս, այն հաղորատու գիտերը և վերահասութիւնը որով մարդս գործել է հրամայող տէր բնութեան վերայ և գործ է գնում նորա բերքը և զօրութիւնը այնքան բազմաթիւ խորհուրդներով, սոքա բոլորը որ կը մնային, եթէ մարդս մոտենէր, թէ նորան ոչինչ բան հարկաւոր չէր քայ ի մի կտոր հում մսից և մի գողանի մարմինը ծածկելու իւր մերկութիւնը, կամ ծառերի ճիւղերից հիւսած մի խուղից, չբաւարարող պահպանելու իւր անձը ցրտից անձրեւից : Աւրեմ եթէ մարդկային ազգը հասնէ այնքան մեծ և երեւելի մարմնաւոր բարեկեցութե, նիւթական հարկաւորութեան պատճառով միայն, ապա մի թէ նորա իմացական բարեկեցութիւնը կարող է յառաջագնաց լինել

նախորդ թեանց և դրամադրուցը, որոնք ամեն օր առևտրական գործառնութեանց և պաշտօններու նոր դաշտ մը կը բանան օսմանեան կայսերութեան մէջ, հեռագրութեանց, գրամատուցաց և այլն, այս բաները կ'ըսենք կշտադատելով, այս օրերս տպագրութեան ներքեւ գրաւ, ձեռամբ Մէգոնէօվ և ընկերք գրաւաձառ տպագրողաց որ ի Փարիզ, աշխատասիրութիւն մը որուն նը պատահն է զիւրոյցնէլ զհազար գոյն թիւնները ի մէջ օսմանցուց և օտարականաց, Այս գիրքին անունն է Լաշարրէ Երեւելու-էան: այս սինքն Նիգրիներն, Գաղղիներն և Թուրքներն, որոց առջեւ արտասանութիւնն ալ նշանակուած է, Յիշեալ փոքրիկ հատորը բաժնուած է ի հինգ մասունքս. 1. Բառարան, 2. Եղանակ խօսից, 3. Տրամախօսութիւնք, 4. Բաժնէք, 5. Դամաններ և տոմարներ, հանգերձ ծանութեանք քերականութեան վերայ: Յիշեալ տպագրիչները քաջ ճանաչելով զմեծ օգտակարութիւնը այս տեսակ մասնին մը, թէ Լուսնէլ քի մէջ և թէ Լուսնիւյ մէջ, բան մը չենայեցին որպէս զի տպագրութիւնը համաձայն ըլլայ գիրքին արժանաւորութեանը, յորմէ 5000 օրինակ ի լոյս պիտի ընծայուի, պատուական թղթով, գեղեցիկ գիրերով, գիրատար մեծութեամբ և չափաւոր գինով: Երեւելու-էան Լաշարրէ, որ անշուշտ առաջինն է այս տեսակ գիրքերէն որ ի լոյս կ'ընծայուի մինչև մեր օրերը, առաջիկայ ամսոյն մէջ պիտի լինայ և ծախու պիտի հասնուի, ի զմիտի մէջ Բասթըլէնին խանութը և ի Կոստանդնուպոլսի Քիլիք Զորքը գրապաշտօնաց խանութը, ուր կը գրանուին նաև Մօսկու Մարտիին ուրիշ աշխատասիրութիւնները:

Օգտակարութիւն գաղափարաց

Ի մէջ Անգղիոյ և իւր գաղթականաց երկիրներուն:

Կըտնենք որ Նիգրիոյ մէջ երևան ելած նոր գիւտի մը բարիքը զարմանալի արագութեամբ և պատուական առաւելութեամբ կը փոխադրուին մեր գաղթականաց երկիրները որ աշխարհին ամեն կողմերը ցրուեալ են: Ինչպէս որ արտին բաբախումը կը հազարէ զինեղանութիւնը ամեն երակներուն և մարդոյն բոլոր մարմնոյն, նմանապէս որ և իցէ բարերար կատարելութիւն մը գիտութեան, որ կըզդի Նիգրիոյն, իւր վեհանախական ազդեցութիւնը կը տարածէ Բրիտանական բոլոր տէրութեան վերայ: Այս մեր ըսածին զօրաւոր և աննահանջ ջերի ապացոյց մըն է Հօլլանտէյ բժիշկին հաշա-

նութիւնը մի նոյնպիսի կարիք, մի նոյնպիսի հարկաւորութիւն պատրաստելու մեր համար հոգնոր բարիք և իմացական վայելութիւնք: Կարծեմ, ոչ որ մեզանից կարող չէր այնքան անմտանալ, որ զրկէր իւր մարմնից նորա կարելւոր պիտոյքը, կերակուր, ըմպելի և զգեստ, և աւեր. իմ մարմնիս օգնէ հարկաւոր չէ. բայց զարմանալի բան, որ տան և իններորդ դարումէջ կարող է մեր Հայը այնքան անմտանալ, որ կարծումէր թէ նա կարող է ապրել որպէս այս աշխարհի քաղաքացի, առանց զգալու իւր մէջ լուսաւորութեան կարիք, առանց լցուցանելու իւր բանական հոգու պիտոյքը այն հնարներով որ մեր ժամանակները առաջարկու մեն նորան, այսինքն գրաւորութեամբ և ընթերցասիրութեամբ: Եւ այդ ինչ գիտելիք կամք է, ինքն իւր անձը գաղափարելով զէպ ի անմիտ անաւանականութիւն, որպէս թէ աւելին Լուսնի չէր հայ մարդուն, այդ ինչ Լուսնաւորութեամբ բարձրութիւն է անարգել իւր արարչի նմանութեան պատկերը իւր մէջ, անանականութիւնը աւելի լուսնաւորութեամբ քան թէ բանական և առաքելի մարդկութիւնը, 2. Հայոց անգրագիտութիւնը և անուստ մտանքը բարձր մի մեծ կոստութեան ցու է, մի մեծ արգելք նոցա յառաջողութեանը մեր ժամանակներում և ինչ խորհուրդ ունի մատնադրութիւնը մի ազ-

կաւոր դեղորէից ընդհանուր գործածութիւնը, որ կըլլայ մեր գաղթականաց ամեն երկիրներուն մէջ:

Այս գեղերը, 25 տարի կայ, իրենց երևան ելած քաղաքէն այսինքն Լոնտոնէն մեկնելով, առանց ուրիշ յանձնարարութեան մը բաց ի բարեմաղթութեանց իրենց հազարաւոր տէրանցը, ճանապարհորդեցին մինչև ամենէն հեռաւոր տեղանքներ մեր Նիգրիոյ գաղթականաց, և մինչև անգամ անդ, ուր արեւակը երբեք իւր ճառագայթներով չէր թափուցներ չէ գհոցը: Այն առաւոր, որ կուգէ ապացուցանել թէ մեծ ու փոքր գործ մը իւր ծնած երկիրը իւր արժանաւոր վարձատրութիւնը և յարգը չենդուներ այն երկրին մէջ ուր երևան ելած է, այն առաւոր կ'ըսենք, բոլորովին սխալ է Թոմաս Հօլլանտէյի գիւտին համար, փասն զի իւր նոր, պարզ բայց անսխալեղի գեղը ի սկզբանէ անտի ըստ արժանայն յարգութիւն ընկալու Նիգրիոյ ժողովրդեան ամեն գաւերէն, և անոր վրայոք ցամաք երկրին մէջ ձեռք բերուած փորձը լիովին հաստատեց Լիպիսի գաւերներէն վճռուած ճշմարտութիւնը:

Դանատայի գաղթականութիւնը, որ ամեն մերձաւորն է Ալիանդեան ծովուն անգիլի կողմը մեր ունեցած մեծամեծ երկիրներուն, առաջինը եղաւ որ բարձրագոյն կրկնեց զարձագանգը գաղթականաց երկրաց Նիգրիոյ մէջ առ Թոմաս Հօլլանտէյ և առ գեղորայտ նորին: Աւտի տեսնելու բան է թէ ինչպէս քիչ ժամանակուան մէջ, այս գոլեստները կործանեցին զյիմարական սահմանագրութիւնները նահանգներու բժիշկաց և անոնց գեղադարձաց ևս աւելի յիմարական պատրաստութիւնները: Հետեւաբար Թոմաս Հօլլանտէյի անփոփոխ և պարզ գեղերը ընդ գէմ ջերմին և դժուարամարտութեան, երմանապէս ընդգէմ խուլ գայացուցիչ հիւանդութեանց (սըրաձա), շուտով մեծ յարգը տացան և տպագրութիւնը անոնց ներգործութեան գեղեցիկ պատմելով, նոր թուական մը հրատարակեց նոյն երկրին բժիշկական տարեգրութեանց մէջ:

Հօլլանտէյ բժիշկը տեսնելով որ օր ըստ օրէ ևս առաւել կը շատնան իւր դեղորէից ուղղները, որոնց, քանի մը տարի կայ, գեղատուն մը հաստատեւ ի Նոր Նորք և այս գեղատունը շատ դիւրացուց զյուզարկումը գեղոց Նիգրիոյն նահանգաց մէջ և մանաւանդ ի Դանատայ: Բժիշկական անգիլիագրութիւն մը կ'ապացուցանէ մեզ թէ վերջին չորս ամաց մէջ Հօլլանտէյի գեղորէից վաճառումը շատ աւել-

գի մէջ, ուր կարդացողք չկան, կամ եթէ կային ևս այդպիսիք, գոցա թիւը այնքան նուազ է, որ գոցա համար գիրք ապրել անկարելի էր: Երկու տարի է արդէն, որ տպագրութեան հիւսիսափայլը, և թէ ինչպէս է գործը քաղաքացի մէջ, և թէ մեր կէս միլիոն Հայերից Ռուսաստանում քանի մարդիկ օգուտ են քաղում նոբանից, հրատարակել ենք յոգիքն: Տաճկաստանի Հայերի մասնակցութիւնը մեր օրագրին և արժանի չէ յիշողութեան: Այն, թոյլ ենք տալիս, որ այս գաղափարներն անգրաւորութեան մի մասը գրվի այն հաշուի մէջ, որ մեր Հայերը մանաւանդ թէ Տաճկաստանի մէջ գետ ևս չունին այն առողջ ստամբը որ կարգանան ընդունել իւր ընդ մէջ Հիւսիսափայլի գաղափարքը, գետ ևս շատ խոր խրված լինելով հին ապականութեան մէջ, կարող չեն այդպէս շուտով ժողովել իւրեանց անձը և գիմել գէպ ի մարտութեան առաջանք, այն, այդ անգրաւորութեան մի այլ մասը պիտի է գրվի որպէս պարզ մեր պատուական շնորհագրք արեւաշերի վերայ, որ ամենայն դարձանագործական, անբրիտանեայ ճանապարհներով աշխատաւոր են գտնվել մինչև այժմ զանազան տեղերում թէ խօսքով և թէ գրաւոր հրամաններով փակել մեր օրագրի ընթացքը, զանազան արտաւորութեամբ հեռացնել պարզամիտ ժողո-

ցած է: Եթէ ենթադրելու ըլլամք թէ այս յաշողութիւնը Եւրոպական համաւայ մը ներգործութիւնն է, շատ սխալ գաղափար մը ունեցած կ'ըլլամք մեր Նիգրիոյցի եղբարց անկախութեանը և նրա մասութեանը վերայ: որոնք թէպէտ և արժանաւոր յարգանքով իրենցն են մեր կարծիքները, սակայն զանոնք ի գործ դընչէ յառաջ, կը նային որ համաձայն ըլլայ երկնց կարծեացը: Նիգրիոյցիները մի և նոյն բնագոյնութեամբ կ'օրինակեն մեր քաղաքականութիւնը և կը գործածեն մեր դեղորէ: Աւր որ մեր օրենսդրական գրութիւնը իրենց կարօտութեանցը կը համաձայնի, ի գործ կըդնեն զայն: նոյնպէս կ'ընեն մեր դեղորէից համար, թէ որ իրենց բնութեանը յարմար գտնեն: Արեւմտ Հօլլանտէյի գեղոց համար Դանատայոց օրած գոլեստները նոյնպէս հրմնաւոր են որպէս վաւերական են Նիգրիոյ տպագրութեան հրատարակած ամեն փոխաւորութիւնները:

Բաղադրի Նիգրիոյ հիւստոտարանին առաջին թարգման մեծագոյն միտար Ն. Մալուքը կըբախի երեկոյն մեծ հայեկաթմ մը ըրաւ Միլին Գանդուր, ուր կը բնակի, ի պատիւ հետեւեալ երեկոյն անձանց, Հիլմի Պէյ, որ մեր կուսակալ Նիգրիոյ փառային բնական է, Հիւսնիւ Պէյ, որ Իզմիրի նահանգին Սուհասեպէճին է, Սըրըլեան Պօղոս էֆէնտի, որ մաքսատան վերատեսուչն է, և այլն, և այլն:

Կարծեմք թէ Կոստանդնուպոլսոյ ազգային կառավարութիւնը շատ տղէկ պիտի ընէ թէ ամեն վիճակաց առաջնորդներուն, ըստ բազմութեան հայազգի ժողովրդոց նոցին, 100 կամ 50 օրինակ ազգային սահմանագրութեան գրքոյններէն յաղարկէ ի վաճառումն: Բանցի Իզմիրի մէջ մինչև ցայսօր տակաւն մէկ հատ եկած է առ Կերպապախ Սըրադան Լաշարրէն մեր: և թէպէտ ուղղորներ չպակաս չեն, բայց գեղադրութեամբ վաճառող չկայ որ առնուն:

Մեր ընդհանուր կառավարչին հրամանացը համեմատ, իւր Բնական Հիլմի Պէյը Թիճարէթի ժողովոյն նախագահ կարգեցաւ փոխանակ Սալիէ էֆէնտիին:

Փարիզէն կը գրեն մեզ թէ Միտանայրգ Տէր Լմբարտոս բարեկան վարդապետին աշխատասիրութեամբ ի լոյս ընծայուելու Հայերէնէ ի Վաղդիներէն բառարանին տպագրութիւնը բաւական յառաջացած է:

Վերջի սիրտը լուսաւորութեան աղբիւրից, որ արգարեւ մի հնչող բան է այնպիսի ազգի մէջ, որ և առանց այդպիսի մարտնչուցիչ բանբաններէն շատ գրասէր չէ: Բայց գլխաւոր և մեծ պատճառը Հայոց անգրաւորութեան է նոցա գարեթով անգաստիարակ և գաղափարամիտ մնալը, և գաղափարներն անհոգութիւնը հայկական եկեղեցու պատաստներէն կողմից, որ մեքենաբար, արտաքին ճէսերով միայն, առանց որ և իցէ քրիստոնէական ուսման և գաղափարականութեան, պահպանել են ժողովուրդը, այսինքն մի հասարակութիւն որ իւր վերայ է առնում քրիստոնէութեան անունը, բայց կարգաւ գրել չըլտէ: Երգարե չէ պիտի անգրաւորար մտանալ այս տեղ և ասիական հալածանք բռնակալ իշխաններէն գնացք մեր Հայերի հետ, որ պիտոյ է անպատճառ վայրենանային այն ողբալի լուսնաւորութեան մէջ, բայց Հայոց ընտիր հոգեւոր հարքը հինգերորդ դարու մէջ, այս յետոյ ևս նոյնպիսի գառն հալածանքներէ մէջ գործեր են կատարել, վաւտակներ են թողել ազգի համար, որոնց նմանը մեր ներկայ հոգեւոր գառն մէջ չտեսած ու չըլած բան է, և թէ չկամէին մեր Լուսաւորչաւորները իւրացուցանել այն օտար պապականներէ պարծանքը, որ անբնական ճանապարհով և ըստ մեծի մասին գէպ ի վնաս ազգին ծարել են Սխիթարեանք:

(Պիտի շարունակուի:)

የገንዘብ ምንጭ . የገንዘብ ምንጭ .